

द्वीय (? °द्वीय Cod.) याज्ञानुवाक्ये दर्शयति अथेति । निगदसिद्धोऽर्थः ॥२२॥ एवमु-
सर्वमिति उक्तरोत्या प्रयाज्ञानामाज्यभागयोः सोऽग्निसम्बन्धकरणात् (! °योश्चाग्निं ?) तत्सर्वमा-
ग्नेयं भवतीत्यर्थः ॥२३॥ अधुना स्विष्टकृतोऽप्यग्निसम्बन्ध इति (? °तो स्वग्निसंबन्धस्वबन्ध
इति Cod.) दर्शयति अथाहेति । प्रथमप्रयाजवत्प्रथमानुयाजेऽपि देवान्यजेत्यस्य स्थानेऽग्नी-
न्यजेत्यग्निविभक्तिः कार्या ॥२४॥ एवं प्रयाज्ञानुयाजेषु प्रक्षिप्ताः (प्रक्षि° Cod.) सम्भूयानूद्य
प्रशंसति ता वाऽइति ॥२५॥ तासां विभक्तोनामक्षरसंख्यामुपजीव्य प्रशंसति द्वादशेति । अ-
ग्नाउ इत्यत्रातिमाक्षरत्यागे सति द्वादशाक्षराणि भवन्ति तेन सह त्रयोदश भवतीत्यर्थः । न
द्वे चनेति चनशब्दोऽप्यर्थे द्वेऽपि वक्ष्यमाणे न सह प्रयुञ्जीत किमर्थम् अज्ञामितायै जामि-
तादोषराहित्याय व्यतिरेके तत्सद्भावमाह जामि हेति के पुनस्ते द्वेऽइति ते विभज्य दर्शय-
ति व्यन्तु वेवित्यादिना ॥२७॥ वहेन स्कन्धेन see १. १. २. १. ॥२८॥ ३॥२॥

एवमाधानपुनराधाने विधाय तन्निष्पन्नानामग्नीनां फलवत्कर्मार्थवात्तत्साधनचतुष्टयम-
ग्निहोत्राख्यं (°तत्साधंसानरतु° Cod.) कर्म विधित्सुस्तदर्थमाख्यायिकामाह प्रजापतिरिति
॥१॥] काल्वालीकृतेति तर्हि तस्मिन्समये यदन्येव (?) पृथिवी बभूव ॥३॥ व्याप्तेन वि-
वृतेन मुखेन । उदमृष्ट हस्ताभ्यां स्वाङ्गस्योन्मार्जनं कृतवान् । तस्मात् इदं चोभयमपि
पाणितलमलोमकं रामरहितं दृश्यते । उन्मार्जनेन तत्राङ्गतिं विवेद लेभे ॥४॥ तां चाङ्गतिं
तस्मिन्नग्नौ व्यौक्षत् अत्यज्ञत् इदमाङ्गतिद्वयमेषं पक्वं कृत्वा धय पिबेति एवमग्नौ प्रक्षिप्ता-
त्तस्मादोषधयः पृथिव्यां समभवन् ॥५॥ एवमनयोरुत्पन्नयोः सतोः सोऽग्निरपि प्रजापतिस-
काशात् भक्षणादुपरतः पराङ्मुखः सन्पर्यावृत्तो बभूव ॥६॥ अत्स्यतो भक्षणं करिष्यतः
॥७॥ होमद्रव्यस्य पयस उत्पत्तिं वक्ष्यन्गोरुत्पत्तिमाह तऽउ हेति । तस्य स्तोत्रदेशस्य यत्प-
रिश्रयणं स समुद्रोऽभवत् यश्च स्ताव (!) स्तोत्रदेशः सा पृथिवी ज्ञातेत्यर्थः ॥११॥ पुनरागच्छाम
इति स्तोत्रदेशात्प्रागुत्क्रम्य तस्मात्स्तोत्रात्सम्भूतां गां ते देवाः प्राप्नुवन् ॥१२॥ तासां गवां
यज्ञस्य च साधारणमेकं नामोपदिश्य प्रशंसति तद्वाऽइति ॥१४॥ इमे यजमानाः नोऽस्माकं
मध्ये कस्मै प्रथमाय होष्यन्ति ॥१६॥ अग्निहिं अनुष्ठूया अनुष्ठानेन प्रयत्नेन स्वकीयं रेतो ग-
वि पयोऽनूपेण निवेर्तयन् (! वर्तयति ?) । हूयमानस्य च पयसो यद्रव्यश्नुते विशुद्धिमेति
॥१७॥ ४॥२॥

सायंप्रातर्होमयोः कालविशेषं विधित्सुरग्निहोत्रं सूर्यात्मना प्रशंसति सूर्य इति ॥१॥ ता-
सां गर्भसाम्यमाह ईलिता होति रात्रौ हि सर्वाः प्रजाः संज्ञानानाः समानमेकविधं ज्ञानं प्रा-
प्ता ईलिता (? प्राप्रहोलि° Cod.) स्तुताः कृष्टाः [शेरे] शेरेते लोपस्त आत्मनेपदेष्विति तलो-
पः । पुनरपि गर्भसाम्यमाह अथ यदिति गर्भहूपेणाग्राववस्थितं सूर्यं रात्रिस्तिर एव तिरो-
हितमाकादितं करोति यस्मादेवं तस्मादसौ गर्भः ॥३॥ यथार्थं यथाप्रयोजनं सर्वाः प्रजा वि-
सृज्यन्ते प्रवर्तन्ते ॥६॥ सायमग्निहोत्रस्याहवनीयविहरणमस्तमयात्प्रागेव कर्तव्यम् । गार्हप-
त्यादाहवनीयं प्रणीयोद्धरन्ति । अनुद्धृतमाहवनीयमभिलक्ष्य सूर्योऽस्तमगादिति सर्वे निन्दन्ति
॥७॥ आवसत्यस्मिन्नित्यावसथमासनम् ॥८॥ यथा गते अतिथौ गृहादपगते सति शून्यं त-
दावासस्थानं प्रति पंतर्व्याणयात्रयादिकमाहरेत् (?) ॥९॥ एतावेवास्तमितानुदितहोमौ प्रका-
रान्तरेण प्रशंसति द्वयमिति ॥१०॥ मूल्यमूलोभयनिष्पन्नस्य सवंप्राणिजीवनहेतोः शारात्मक-